

Snoekduik

Aan het begin van dit seizoen werd ons spektakel beloofd. En dat spektakel is er bij tijd en wijle zeker geweest. Uit bij Feyenoord en AZ werden bijvoorbeeld knappe overwinningen behaald. En ook de thuiswedstrijd tegen Vitesse, een 3-1 zege na die blunder van Verhoeven, voldeed aan de verwachtingen die de leiding van FC Utrecht deze zomer schiep.

Verder hebben in De Galgenwaard vooral de supporters van de bezoekende clubs het naar hun zin gehad. Go Ahead Eagles (2-3), PSV (1-5), Cambuur (1-3), Heracles (2-4) en Heerenveen (1-2) vertrokken allemaal met drie punten. Het spelverloop, in maar liefst drie wedstrijden kwam Utrecht op voorsprong, twee keer bleek een gemiste penalty het kantelpunt, was vaak spectaculair, maar op dit soort spektakel zitten we hier natuurlijk niet te wachten. Vraag maar aan Barry Hughes ...

Hughes was trainer in het seizoen 1983-1984. Zoals wel vaker bij ons mooie cluppie waren de verwachtingen hoog gespannen. Want de uit Engeland afkomstige oefenmeester stond bij zijn vorige clubs Go Ahead, Haarlem en Sparta garant voor spektakel, binnen de lijnen maar ook daarbuiten. Zijn act met de rolfluit is legendarisch, net als zijn carnavalskrakers. Ook bij FC Utrecht waren de wedstrijden onder Hughes een feest voor de toeschouwers. Zomaar wat uitslagen uit dat seizoen: overwinningen tegen Excelsior (7-4) en Helmond Sport (6-4), een 3-3 gelijkspel bij PSV en nederlagen bij Sparta (6-1), Ajax (5-2) en Excelsior (inderdaad ...7-4). Ook was er die nederlaag tegen AZ, in ons eigen stadion nota bene. Het werd maar liefst 1-7 en Barry Hughes moest met zijn vrouw en dochter onder politiebegeleiding naar huis. We scoorden dat seizoen 64 doelpunten, maar kregen ook het indrukwekkende aantal van 74 goals tegen. 138 goals in 34 wedstrijden, bij FC Utrecht was spektakel destijds gegarandeerd, maar veel waardering kregen Hughes en zijn mannen er van de supporters niet voor.

Ook de overwinning op PEC Zwolle, onze tegenstander van zondag, kon daar niets aan veranderen. Op 23-10-1983 speelden FC Utrecht de Zwollenaren de vernieling in. Dankzij goals van Jan van den Akker, Gert Kruys, Frans Adelaar, Leo van Veen en een eigen doelpunt van Alex Kamstra werd met ruime cijfers gewonnen: 6-2. Zes goals, wat zou het heerlijk zijn als we er zondag ook weer eens zoveel in het Zwolle-doel zien vliegen. Voor iedereen die heeft zitten meetellen, er ontbreekt inderdaad een doelpuntenmaker. De ontbrekende goal werd gemaakt door Ben Rietveld, supersub en cultheld van De Galgenwaard. Ben Rietveld werd bekend vanwege zijn werklust en fanatieke spel, ik herinner mij vooral twee

gebeurtenissen uit dat seizoen met Hughes. Tijdens een van de thuiswedstrijden ging Bennie warm lopen, terwijl hij met wilde armbewegingen het publiek opjutte. Op zich niets bijzonders want dat was een specialiteit van hem. Pas na de wedstrijd bleek dat Rietveld op eigen initiatief van de bank was gesprongen. Hij kon het slappe spel niet meer aanzien. Natuurlijk kon Hughes na de ovatie die Rietveld tijdens het warmlopen van de supporters kreeg niets anders dan zijn supersub zo snel mogelijk binnen de lijnen brengen.

Die andere gebeurtenis stamt uit de thuiswedstrijd tegen Zwolle. Of het de vijfde of zesde goal was weet ik niet meer, de schoonheid ervan zal ik echter nooit vergeten. De voorzet van links (was ie van Robbie de Wit?) was eigenlijk te laag. Maar niet voor Ben. Alsof hij van het startblok een zwembad indook ging Rietveld naar de grond. De bal stuitte op het natte gras, vlak voordat Rietveld zijn stalen kop er tegenaan drukte. Onhoudbaar voor de keeper verdween de bal in het doel. Een mooiere snoekduik heb ik nooit meer gezien.